

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/44/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010014
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6715010014.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoj Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 27. mája 2015, prejednal odvolanie obžalovanej G. Q., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo 04.02.2015 sp.zn. 4T/1/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. u obžalovanej G. Q. podľa § 44 Tr. zák. u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu s prihliadnutím na predchádzajúce odsúdenia a uložený trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 0T/84/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11.02.2015 sp.zn. 3To/3/2015.

odôvodnenie:

Odvolací súd v rámci preskúmania veci zistil, že obžalovaná G. Q. bola napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa uznaná za vinnú z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 08.11.2014 v čase o 10.45 h viedla ako vodička osobné motorové vozidlo tov.zn. VW Passat, ev.č. Z. XXX S., po ulici J. Hollého vo Zvolene, okre Zvolen, kde bola zastavená a kontrolovaná hliadkou PMJ OPP KR PZ Banská Bystrica,

napriek tomu, že jej bol trestným rozkazom OS Zvolen sp.zn. 2T/145/2011 zo dňa 21.12.2011, právoplatným dňa 11.01.2012 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov, odo dňa 25.09.2014 do 25.09.2016.

Za to bola odsúdená podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere päť mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bola obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 61 ods. 1,2 Tr. zák. jej bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere dvoch rokov.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala obžalovaná v zákonnej lehote odvolanie v celom rozsahu, pričom sa domáhala zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie resp., aby odvolací súd rozhodol sám zrušením výroku o treste a upustil u

obžalovanej od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Tr. zák. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa dopustila trestnej činnosti, ktorá je jej kladená za vinu, svoje konanie ľutuje, konala nepremyslene, skratovo, neuvážene a v situácii, keď sa ocitla po fyzickom útoku zo strany jej bývalého priateľa. Ale uložený trest súdom prvého stupňa považuje za neprimerane prísny.

Poukazuje na ukončenie podnikateľskej činnosti v mesiaci február 2013 a po dlhšiu dobu si našla zamestnanie 01.10.2014 a pracuje ako predavačka predajne Humana, pritom pracovnú zmluvu má uzavretú na dobu neurčitú, predtým pracovala aspoň brigádnicke na základe dohody a hľadala si trvalé zamestnanie. Je rada, že má pravidelný príjem a môže pracovať, pretože bolo obtiažne nájsť si v súčasnej dobe zamestnanie a zvlášť na trvalý pracovný pomer a nechce prísť o toto zamestnanie. Aj keď nejde z jej strany o prvé porušenie zákona ohľadom marenia výkonu úradného rozhodnutia, tohto skutku sa dopustila 08.11.2014 a v nadväznosti na spáchanie tohto skutku poukazuje na to, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 29.11.2014 sp.zn. 0T/84/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica z 11.02.2015 sp.zn. 3To/3/2015 bola právoplatne odsúdená na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov, pričom uvedeného skutku sa dopustila 27.11.2014. Tohto skutku, za ktorý je v súčasnej dobe odsúdená Okresným súdom Zvolen, sa dopustila skôr, t.j. pred vynesením rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica z 29.11.2014, teda prichádza v úvahu uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák.

Poukazuje na to, že v súvislosti s neskoršie spáchaným skutkom 27.11.2014 sa ocitla prvýkrát v cele predbežného zadržania, kde strávila tri dni a znášala ťažko pobyť v cele, uvedomila si následky svojho konania a správania a je jej veľmi ľúto celej situácie. Vo vlastnom záujme dodrží obmedzenia a nesadne za volant motorového vozidla, ktoré však už aj tak predala a nie je držiteľkou žiadneho motorového vozidla. V jej prípade má nepodmienečný trest skôr represívny charakter a uloženie nepodmienečného trestu by malo veľmi negatívny vplyv na jej život, stratila by zamestnanie, narušili by sa vzťahy s jej rodinou a príbuznými. Je toho názoru, že už uložený trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov je naozaj dostatočným trestom na jej prevýchovu a nápravu a sú splnené zákonné podmienky pre upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. Na verejnom zasadnutí tiež poukázala prostredníctvom obhajkyne i sama na skutočnosť, že bol nariadený výkon trestu vo výmere troch mesiacov, ďalej očakáva nariadenie ďalšieho podmienne odloženého trestu vo výmere troch mesiacov, keď verejné zasadnutie v tejto veci sa má konať 11.06.2015 na okresnom súde a potom trest vo výmere troch mesiacov, ktorý vykonáva, alebo prípadne aj nariadený výkon podmienne odloženého trestu odňatia slobody ďalší v trvaní troch mesiacov, je absolútne postačujúci vzhľadom na to, že prvýkrát sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, keď už teraz pochopila, že konala nesprávne, nepremyslene, ľahkomyselne a v budúcnosti chce viesť riadny život.

Krajský súd na základe odvolania obžalovanej preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku a zistil, že odvolanie obžalovanej je dôvodné vo vzťahu k výroku o treste, pretože v skutočnosti odvolanie obžalovanej smerovalo iba do tejto časti rozsudku, keď na hlavnom pojednávaní uznala svoju vinu vyhlásením podľa § 257 ods. 5 Tr. por. a v súlade s ust. § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) odpovedala na všetky otázky kladne - áno, následne súd prijal toto vyhlásenie a vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste.

Odvolací súd na základe odvolania obžalovanej prehodnotil opätovne aj nové skutočnosti, ktoré súdu pri vyhlásení napadnutého rozsudku ešte neboli známe, a to, že bol u obžalovanej nariadený výkon trestu odňatia slobody vo výmere troch mesiacov v ústave s minimálnym stupňom stráženia v zmysle rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 0T/84/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica z 11.02.2015 sp.zn. 3To/3/2015. Odvolací súd tiež bral v úvahu tú skutočnosť, že u obžalovanej je reálny predpoklad, rovnajúci sa takmer istote, že bude mať vyhradený aj ďalší podmienne odložený trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov, ktorý jej bol uložený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 3T/63/2014 tiež pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. podmienne odložený na skúšobnú dobu jeden rok a šesť mesiacov, teda do 19.03.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.09.2014, keď teraz posudzovanej trestnej činnosti sa dopustila v skúšobnej dobe podmienne odsúdenia, resp. aj trestnej činnosti v zmysle rozsudku 0T/84/2014, na ktorý prihladal aj odvolací súd pri rozhodovaní. Dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky ust. § 44 Tr. zák. na upustenie od uloženia súhrnného trestu s prihliadnutím na predchádzajúce odsúdenia a trest odňatia slobody, ktorý vykonáva obžalovaná v súčasnosti, neprehliadajúc aj ďalší trest, ktorého výkon zrejme bude nariadený.

Odvolací súd bral v úvahu, že obžalovaná sa nachádza prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, správala sa v minulosti ľahkomyselne vo vzťahu k uloženému zákazu činnosti, hrozby trestom odňatia slobody u nej nespĺnili zákonom sledovaný účel až po nariadení takto podmieneného odloženého trestu si obžalovaná uvedomila, že nejde o nereálnu, ale skutočnú hrozbu nariadeného výkonu trestu a výkon trestu znáša zjavne ťažko. Za týchto okolností je predpoklad, že nariadený trest odňatia slobody splní zákonom sledovaný účel z hľadiska prevýchovej obžalovanej, individuálnej i generálnej prevencie.

Tieto skutočnosti a úvahy o nich viedli odvolací súd k záveru v zmysle výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.